

ԱՆՋԱՏՄԱՆ ԺԱՄ

ԱՐՄԻԻԵԱՆԻ

Տո՛ւր ինձ քո ձեռքը, ո՛վ Կոյս նազելի,
Թո՛ղ վերջին անգամ սեղմեմ ես նրան
Իմ մատաղ կուրծքին, ուր անջնջելի
Դրոշմաժ է պատկերդ չքնաղ, կուսական:

Թո՛ղ վերջին անգամ քո հետ միասին
Ճաշակեմ սիրոյ անհուն քաղցրութիւն,
Եւ ջերմ արցունքով քեզ, ընկե՛ր անգին,
Վկայեմ սրտիս վառ մտերմութիւն:

Եւ սիրանէր համբոյրն անուշիկ
Թո՛ղ վերջին անգամ, անջառման ժամում,
Սրբազան դւետի դըրոշմէ կնիք
Սեր սիրաբորբոք մատաղ սրտերում: